

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:
főntca, 203. sz. a.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:
Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főntca 203. sz. a.
Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 30 frt - kr.
Félévre 15 „ „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— **Bélyegdíj:** minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyílttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Iparunk.

II.
(Vége.)

Itt tehát a törvény a hibás, mert először nem tette kötelezővé a tanulóknál és segédeknel a szakvizsgálatokat, hanem alapított ipartársulatokat, melyeknek tagjává lenni azonban az iparos nem köteles.

Ha tehát a kormány itt egy ballépést követett el, hivatva lettek volna az iparosok saját érdekeik felett örködni és javukat társulás által előmozdítani.

Vannak az országban helyek, hol az iparos már nem szégyenli magát iparosnak hívni, s ahol egy kis városi irnokjogért kenyéradó iparához hűtlenné lesz: és ha megválasztja őt polgártársainak bizalma pl. csak polgármesterré is, nem fogja elhagyni az ipart; hanem fő életezélja iparának emelése.

Ilyen város hazánk vidéki városai közül Szolnok, többet nem említek.

Mikor az 1872. VIII. tezikkel a cézheket eltörölték és a szolnoki iparosok az új helyzettel kibékültek, megalakították: a szolnoki ipartársulatot, s mert belátták, hogy ha ők nem segítenek magukon: elmerülnek; alapítottak tehát először esti iskolát a tanoncok számára. Minden tanonc hetenkint háromszor töltött két esteli órát az iskolában s részesült oktatásban, hogy egyrészt, amit már tudott, el ne feledje, másrészt amit még nem tudott, elsajátítja. Azután épített 800 frtból 13000 frtos palotát, hogy iskoláit elhelyezhesse; adóssággal építette; ma

már nincs adóssága. Nehány az ügyért buzgoló ember állott élen a mozgalomnak, hogy miként dolgoztak, küzdöttek, fáradtak s félreismertettek, sőt hálátlansággal halmozattak, az már nem tartozik, e cikk keretébe, hanem az igen is tartozik ide, hogy 1874. óta, amióta a szolnoki ipartársulat áll: több ezer iparos és kereskedelmi tanuló nyert az iskolai szükséges tárgyakban és a rajzban oktatást; minden tanuló köteles tanuló éveinek leteltére egy szakmájába vágó munkát felmutatni, amelyet vegyes bizottság helyesnek vagy helytelennek ítél; de nemcsak a tanulókat képi és segíti, hogy lehessen belőlük jó iparos és ipari kiállítások alkalmával küldi a legszorgalmasabbakat a saját költségén, hogy lássanak, hanem a felnöttek számára tart felolvasásokat, azután anyagi segélyezésre teremtett nyersanyag beszerzési üzletet, önszegélyző bankot, árucarnokot stb. nem folytatom tovább, mert fáj a szívem, mért nincs mindez itt Eperjesen? Eperjesi ipartársulat jöjjön el a te országod.

Dr. Spinozza.

Vasárnapi krix-krax.

(A szultány komája. Fényes hivatal. Czecczilke. Tepich-irodalom. A „Naphoz.“ A „billiárd frei“ hatalma. Füstély-punus. A tudományok forrása. Drága instructorok. Szépség-nótesz. Vers fidi-buszok.)

Samu bácsi nagyon híres ember; nem annyira a tudománya, mint inkább a gazdagsága, — no meg a gyermekei miatt. Szeret is eldicselkedni mindakettővel.

Tehetlenségemben furios sétáltam, s hogy legalább némi szórakozást szerezzek magamnak, megszámláltam, hogy hány lépés hosszú a * utca; — kiszámítottam, hogy hányszor hosszabb a budapesti lánczid, s mennyivel rövidebb a „Miatyánk-utca!“ . . .

Ezen kellemes mulatság közepette sem zavart annyira, mint a numero 38-as ház szomszédságában levő ház ablaka, — s tulajdonképen nem is az ablak, hanem a mögötte ülő matrona! . . . Kérem alásan tessék elhinni, hogy oly kaczerán tekingetett, quasi kaesutgatott reám, hogy bennem fölébredven a szemérem érzete, — elpirultam s feddőleg tekintek vissza a kaczer matronára, mintegy kérdve tőle, vajjon nem szégyenli-e magát, öreg létére a fiatalokat csábítani?

Dehogy szégyelte magát? . . . még kihívóbban nézett rám!

Ott hagytam a faképnél, — persze csak gondolatban; . . . (mert megjegyzendő, hogy mindez sétálás közben történik!) s most ujólag minden erőmből azon kezdem gondolkodni, hogy mikép lehetne szóba állni szép ismeretlenemmel.

Törttem a fejemet, hanem találékonyságom eserbem hagyott.

A kétségbeesés ördöge már kezdte szívem tájékát ostromolni, midőn e malitiosus helyzetemből egy szerencsés s mégis szerencsétlen véletlen kimentett.

Szerencsés egyrészt, mert alkalmat szolgáltatott szépeimmel szóba állni; . . . halottam ezüst hangját, melyhez az én trombitám hangja úgy viszonylik, mint Milton „paradicsomában“ a cherubok énekára, a Dante „poklaban“ festett ördögök jajgatása és fogak csikorgatásához! . . . szerencsétlen azonban másrészt, mert, a miut nemsokára

Mikor a Sanyi fia hatodéves egyetemi hallgató korában megírta neki, hogy ő is bent van a deputációban, mely a díszkardot viszi Konstantinápolyba, (az orosz-török háború idejében) majd kiugrott a bőréből örömeben.

Rögtön ötpeces levelet vitt a postára, — hanem úgy vitte ám, hogy mindenki meglássa. Meg is látták sokan s ostromolták is az öregot, hogy kinek, minek viszi azt a rengeteg pénzt?

Az öreg nagy büszkén megpördölte a bajuszát s azt felelte a faggatásokra, hogy

— Tudják, szomszéd uraim, a fiamnak küldök 600 frtot, mert a kölyök Konstaneczinápolyba megyen a szultányhó vizitbe. . . . hát köll neki egy kis pénz, hogy legyen böcsület.

El is esufolták aztán a szegény öregot a szultány komájának.

Persze ő meg csak úgy hizott a „böcsülettől“.

Hát a multkor a mint találkozom az öreggel, eszembe jut a szultány komájáról a szultányi vizit s ezzel kapcsolatosan a vizittező.

— Ugyan kedves Samu bácsi, mondja meg csak nekem, hogy hol köszál a Sanyi fia? már legalább vagy három esztendeje, hogy nem láttuk ezen a tájon?

— Ne is jöjjön a házamba, mert ebrudon tetetem ki; — tört ki az öreg. — Hisz' tönkre silányította, minden hozzá kötött vérmes reményeimet.

— Hogy-hogy?

— Hát úgy, hogy én — a famia tisztességének miatta — követet akartam belőle csinálni; a fiú föllépett hol emitt, hol amott; én csak küldözgettem furtom a korteskedésre való remítő summákat, — hanem ő bizony csak még sem lett követte. Később aztán megtudtam, hogy a semmiházi a neki küldött pénzt tulajdonképen nem is korteskedés, hanem valami primadonnára költötte. Üssön belé a tüzes menykő, . . . ha nem akart urra lenni, hát legyen koldus; . . . kitagadtam mindenemből.

— Hát azt nem tudja urambátyám, hogy most hol van a Sanyi?

kidugja magát a szög a zsákból, — oly pácza juttatott, melyben a macska is nyullá változék!

Reám nézve Milton paradicsoma a numero 38. volt, a Dante pokla pedig a szomszédház, a hol az az öreg kaczer ült az ablak mögött.

Csodálatos! . . . menny és pokol egymás mellett! . . . holott az egyiknek a megmérhetlen magasságban, a másiknak pedig a végtelen mélységben kellene lennie!

Úgy vettem észre, hogy mégis csak igazuk van azoknak a filozofus uraknak, a kik azt állítják, hogy e földön van mindakettő.

S ezen véleményem igen könnyen ki is magyarázható.

Ha az ember esinos, szíve szerinti, szelid természetű feleségre tesz szert, akkor a mennyország élveit éldele; — ha pedig vén, rút, házsártost, — egyenest a pokol kapuin rohant be a saját házába!

Igen ám! . . . esakhogy erre ismét a dogma azt mondja, hogy hát „a tisztítóhely hol maradt?“ . . .

Az is e földön van!

Hisz' a fiatal, nőtlen ember csakis a tisztítóhely kellemességeit élvezi! Tisztítja azt mindenki, kérem alásan, . . . kosztadó, háziúr, mosoné, kiszolgáló, koresmáros, . . . sőt még a házmaster is! . . . annak is piczulát kell adni, ha az ember olyan szép paplannal nem akar takarózni, mint a milyen a csillagos ég! . . .

De hogy a dogmra térjek, mindenekelőtt is böcsánatot kérek e kis bibliai értekezésért, s aztán egyenest belevágok, hogy a többi közt, midőn épen ideálom ablaka előtt lépkedtem volna el nagy kényesen, — a jó Isten tudná, hogy hanyadszor! — az utca másik oldaláról, a Nro 38-al épen szemközt lévő ablakból valami pajzán

TÁRCZA.

Egy gombolyag czérna.

— Humoreszk. —

Irta: **Füller Győző.**

(Folytatás.)

Mi természetesebb, minthogy másnap da capo kémszemlére indultam.

Midőn a * utca numero 38. számú házának ablaka előtt átsétáltam, illedelmesen bepislanték az ablakba, vizsgálándó az éjjeli zene hatását azon a madonna arezon, mely most is ott ült, szorgalmasan, himezve egy papucsot!

Én rá néztem, — ő rám nézett . . . s engemet teljességgel megigézett, elannyira, hogy a népdal szerint, — ha esetleg pipáztam volna, — jure mezo que elmondhatuam, hogy

„Égő pipám kialudott
Álvó szívem meggyuladt!“ . . .

Oly biztatólag, oly mosolyogva nézett rám (nekem legalább úgy látszott!) ismeretlen ideálom, hogy kevésbé mult, hogy egyenest az ablakhoz nem rohantam, ott letérdelplendő s térden állva elrecczitándó, hogy az én szívem egyedül csak ő érte dobog, ég; . . . lángol!

Az ész azonban győzött a szenvedélyen; kezdem belátni, hogy az affele publikus szerelmi vallomás az utca járdáján egy kissé furesa színezetű volna s igen könnyen alkalmat szolgáltatna arra, hogy az emberek szénelviségemre vonatkozólag bizonyos kerek hiányról rebegecsenek s holmi lipómezei Don Juannak nézzenek! . . .

— Valami rongyos faluba beült nótáriusnak fizetés fejében kap évente 10 mérő zabot és két eszma-talpalást; — a primadonnája faképnél hagyta, s most más buksi követelőtteket kopaszt.

No ez ugyan fényes hivatal; ezért bizony kár volt hat évig jogászodni.

Hanem Czeiczilke az már egészen más gyerek, ugy-e bár, mint a Sanyi? hizelkedem az öregnek.

— Ah! az már igen. — Fájtos, elegányos, okos, genie, — érti édes öcsém, . . . genie egy leány! . . .

(Csak az a baj, hogy nem tud férjhez menni, — pedig maholnap már 30 éves lesz!)

— Sugok valamit magának édes öcsém, . . . hanem aztán el ne árulja, ki ne fecsege.

— Dehogyan fecsegek ki.

— Tudja a Czeiczilke verseket csinál! . . . mi? . . . úgy-e ez nagyszerű?

— Verseket? . . . e' bizony nagyszerű!

— Aztán jókat ám! . . . én értem magam ahhoz, a boldogult Petőfivel egy komániában szolgáltam 48-ban.

— Hogyne értené magát? . . . megtanulhatta az ökrök közt! (valaha mézárós volt!)

— Talán nyomtatásban is megjelent már vagy egy verse? Kérdem szerényen az öreget.

— Hogy megjelent-e? . . . elhiszem azt! . . . Bucsanszky adta ki képekkel illusztrálva, . . . egy könyvecskének 5 kr. az ára.

— Tehát ponyvairodalom?

— Már hogy beszélhet olyat kedves öcsém! . . . hiszen, ha a Czeiczilke írószobáját meglátná, hát elbámulna! . . . Csupa szönyeg az egész szoba; . . . padló, fal — az mind merő tepich!

— Úgy hát tepich-irodalom.

— Azt már megengedem. Különbö, ha nem ad hitelt szavaimnak, hát feljöhet velem s meggyőződhetik; — aztán Czeiczilkével is beszélhet; ő nagyon szellemes leány, . . . vele társalogni valódi élvezet.

De már olyat nem teszek; nem kérek az 5 kros szellemességéből, inkább benézek a „Naphoz” ezimzett kávéházba.

— Híres kávéház. Nevét onnan vette, hogy ott mindenkinek oly világos eszméi vannak, mint a nap; — s hogy ott a vendégek rendesen bevárják a nap felkeltét.

A mint benyitottam, egy jó „firma” ép' akkor ütötte ki a fogát a dákjával egy vidéki kupeznek.

— Uram ön megfizeti a fogamat!

— Én-e? olyan nincs! . . . A törvény azt mondja, hogy „billiárd frei”, — ez olyan világos, mint a nap! . . . minek jött a kezem alá?

A szegény kupez ugyan fájalmában az ég valamennyi csillagait látja, hanem azért sehogy sem akar kiviláglani előtte, hogy miért legyen szabad ezzel a két szóval „billiárd frei”, akárkinék a fogát kiütni?

Kérdézősködik is nyakra-főre, hogy adjanak neki felvilágosítást.

Oda utasítják a „burschenschaft” elnökéhez.

Az meg szerencsétlenségre éppen ferblizik a szomszéd asztalnál, s a mi még nagyobb baj, ép' most főttek le az ő „három filkóját” egy schnass „bandával”. Dühös mint az orkán s mérgében dupla porozió püncset parancsol, . . . hanem amolyan „fustély-püncset”, a melyben csak rum van; mert hát ő is azt tartja, hogy a meleg víz-ivás egészségtelen.

— Uram adjon nekem magyarázatot . . . kezd, de be nem fejezheti a kupez.

lányka amúgy kisvárosiasan a Nro 38-as oldalra, — tehát arra, melyen én sétáltam, — integet s elkiáltja magát, hogy

— Flóra! jer át; . . . itt van a gombolyag ezérnád.

Dehogyan eresztetem; hát én mire való vagyok? Hisz' akkor gavallér se volna a nevem, ha én pusztá lovagiaságból oda nem ugranék a másik oldalra!

Egy minutum műve volt az egész!

— Kérem nagysád leszek oly bátor s szerencsés kézbesíteni e gombolyagot! — hebegem a gombolyagtartó kicsikéhez.

— Ha lesz oly szives, . . . tessék! . . . legalább Flórácskának nem kell átfáradnia.

Flórácskának? . . . biztos, hogy az csak az én ismeretlen imádotom lehet!

Flórácska! . . . oh mily bájos név!! . . . Hisz' az ibolyácska, rózsácska, lilioacska az latinul mind „Flórácska!” . . . ő pedig szintén oly szende, mint az ibolya; . . . piros, mint a róza; . . . s szűzies, mint a lilium!!!

Kétségtelen, hogy Flórácska csak ő lehet!

Egy minutum, s én ideálom ablaka előtt álltam.

— Boesánat nagysád; meg akartam kimélni a fáradságos uttól, (maximum 10 lépés!) méltóztassék a ezérna.

S e páthoszteljes monolog után fölnyujtám a gombolyagot oly méltósággal, mintha csak udvaronez nyujtana a trón zsamolyáról koronáját trónoló királynőjének.

— Kérem, uram, eltévesztette az utat; e ezérna nem enyém; . . . tessék a szomszédház ablakához menni!

Velem kérem megfordult a világ!

(Folyt. köv.)

— Adok tüstént, — tör ki az elnök úr ékes szólása, — ha a fejéhez koppintom ezt a „pinkát” (kártypapent-gyűjtő valami.)

A kupeznek is elfogyott a türelme s elkezdett fenyegetőzni.

— Betiltom önöknek a játékokat, . . . különben policzajt hívok.

— Hát vak az úr, hogy a tudományt s tanulást játéknak nézi? . . .

— Tudomány? . . . tanulás? . . . a szegény kupez majd elhűlt.

— Persze, hogy tudomány! . . . a ferbli a tudományok forrása! Itt tanulja meg az ember a legalaposabban a „mathematikát”, — pl. ha van vörös kilenczese s megjön hozzá a tizes, — van összesen tizenkilencze; — itt adódik elő a physikából a színek találkozásának elmélete a legpraktikusabb módon; — itt magyarázódik a pénzügytan s büszkén emondhatom, hogy vannak közöttük olyan ügyes finanzezerek, a kik semmiből nagy pénzeket csinálnak, „hozomra” kezdenek játszani és „viszettel” végzik; — itt prelegáltatik a politika, ha valaki újságot sem olvasott soha, csak kártyát fogjon a kezébe, s valamennyi államférfi — kapacitást megismeri; a négy tűz képviseli a magas miniszteriumot — s a négy filkó Istóczyt; — itt tanítatik a tudományok tudománya, a „paklizás” . . .

— Elég uraim! elhiszek mindent! adjanak nekem is blattot! . . .

Gerzson jurátus hunyorit egyet a szemével a Zöld ferkóra, közbe fogják a tudományozomjas kupezet, — s megtanítják matematikára. Mikor felkel a legpompásabban ki tudja számítani, hogy éppen 40 frtot vesztett.

Megesóválja a fejét s nagy alázatossággal csak annyit bátorodik megjegyezni, hogy „az urak nagyon drága instructorok!”

Az instructor urak pedig jót nevetnek a markukba a „balekfogáson”!

Ez is egy jelenet az élet komédiájából.

Ad vocem komédia! Ha már ezt végig néztem, akkor már a színházba is benézek.

Előadás közben körüljártatom a szemem az üres páholyokon, hát ott látom az egyikben a Samu bácsi Czeiczilkéjét. Előtte nótész, melybe időközönként jegyezget. Hm? . . . talán csak nem kritikus? (no alig lesz az, mert azokuak nem jár potya-páholy!)

... Tetszik tudni, mit jegyezgetett Czeiczilke a nótészebe? . . . csinos fiatal emberek neveit! . . . Ő azokat, mind megénekli, . . . mindenikhez ír egy verset s beküldi a szerkesztőségbe — fidi-busznak!

No én ugyan alig tündöklöm a szépség-nótészen, mert nekem borzasztó rút ábrázatom van! . . .

Hanem kárpótlásul legalább meg van a vizsgálásom, hogy nem lesz belőle fidi-busz! . . .

Füles Piktör.

Különfelek.

— Az új püspökről a következő élet-rajzi adatokat közöljük: Dr. Vályi János született 1837-ben Szabolcsmegyében. Atyja Vályi János gör. kath. lelkész most már 78 éves és jelenleg is Karáson, Szabolcsmegyében lakik. Az ifjú Vályi theol. tanulmányait Ungváron végezte s ezután a bécsi auguszteumba ment, hol tudori oklevelet nyert. Becsből való visszatérte után Pankovics püspök csakhamar theol. tanárnak nevezte ki, ugyanekkor neveztek ki pápai káplánnak is. Tóth Miklós, későbbi eperjesi püspök s akkori ungvári fikoniktusi igazgatónak egyetemi tanárrá való kinevezetése után e konviktus igazgatójává őt nevezték ki. Vályi János ez állásban rendkívüli erélyt fejtett ki, folytatta Tóth Miklós művét s a konviktus, mely különösen elődének igazgatósága előtt szánandóan elhagyott állapotban volt, valóságos virágzásra juttatta. Tapintatos és buzgó működésével a konviktus ügyeit nemesek erkölcsi, hanem anyagi tekintetben is helyreállította, úgy hogy ez hitelt és jó hírnevet szerzett, miáltal Vályi a magyar egyházférfiak körében kiváló becsületet vívott ki magának. Később ungvári ezimzetes kanonoknak neveztek ki, s Tóth Miklós püspök barátságával tüntette ki. Tóth Miklós már korábban is igen jó indulattal viselkedett a kitünő tehetségű, derék jellemű pap iránt, sőt ugyancsak ő volt az, ki Vályit mint ifjut arra ösztönözte, hogy a papi pályára lépjen, hol valóban kitünő sikereket ért el. Érdekes lesz felemlitenünk azt, hogy Vályi a mult évben aktuális kanonoki állásra aspirált, azonban ez állásra nem őt, hanem mást ajánlottak, vágya nem teljesült; hogy mennyire megérdemelte volna akkor kinevezetését, bizonyítja az, hogy most mint ezimzetes kanonokot egyszerre eperjesi g. k. püspöknek neveztek ki. Vályi János igen alapos, tudományos képzettséggel bír; becsületes, férfias jelleme van s kitünő magyar érzelmű ember, ki főpapi állásában bizonyára eleget tesz a személyébe helyezett bizalomnak. Az új püspök kinevezését élénk meglepéssel fogadták Ungváron, mert a nagyvárú Tóth Miklós után oly egyén lép a püspöki székre, a ki ismerőseinek önzetlen tiszteletét bírta és bírja, s a kitől mostani díszes állásában ugy a magyar egyház, ugy a magyar nemzeti érdekek sok szépet várnak. Adjon

az Eg neki nagy tevékenységet igénylő pályához egészséget, erőt és kitartást. Legyen méltó utódja derék elődjének. (Ung.)

Térzene volt mult vasárnap. Először az alispán úr ablakai alatt játszott a katonazene, azután a „Fekete sas” fogadó előtt, hol százával sereglett össze s sélálgatott fel s alá a vasárnapi közönség.

Az alispán úr állapotában tetemes javulás állott be. A löseb szerencsésen és gyorsan gyógyul. Az alispán urat ért baleset általános részvétet keltett.

Csata az utcán. Szerdán, esti nyolcz körül a főtezán több katona összehozott valami fölött. A szóbeli tárgyalások csakhamar véget érve, kard és szurony kirepült hüvelyéből s lett belőle oly összecsapás, hogy — mint halljuk — halálos sebesítés is előfordult.

Derék vendégek. Lada községet nem rég oláh cigányok látogattak meg. Velök egy időben eltűnt a faluból: három fekete s egy pej ló, egy egérszörű és egy sárga felszemű s fehérru kanca.

Fiatalon kezdte. Kuma András 14 éves pék tanoncz 200 frtot lopott s azzal megszokott. Köröztetik.

Fekete kendő. Holenia Gyula úr kereskedésében fekete női kendőt hagyott valaki. A kendő a kapitányi hivatalnál van, a hol a tulajdonos átvetheti.

Halottak estéjén a helybeli sirkerteket a kedvezőtlen időjárás dacára ezernyi nép kereste fel s a kegyelet ez alkalommal is száz meg száz mécesvilágot nyujtott meg a sírhantok fölött, melyek koszorúkkal s virágokkal voltak elhalmozva.

Novemberi előléptések. A városunkban állomásozó tiszturak közül a honvédségnél előléptetett századossa: Fűzy István főhadnagy; a 67-ik gyalog-ezrednél főhadnagyokká: Pankievics és Albinovszky hadnagyok. — Szepesházy Bertalan huszár-hadapród huszár-hadnagygyá neveztetett ki.

Dr. Vályi János eperjesi püspök okt. 25-én delután a hivatalos eskü letétele végett a fővárosba utazott. Felszentelése és püspöki székeének elfoglalása a jövő év elején fog megtörténni.

Eperjesi szab. kir. városában 1883. évben megtartandó vásárok jegyzéke. a) Fővásárok: Baromvásárok: 1. Szt.-Károlyi január 26. 2. Szt.-Kereszt feltalálása május 3. 3. Szt.-Háromsági június 1. 4. Szt.-Lőrinczi augusztus 3. 5. Szt.-Kereszt felmagaszt. szept. 14. 6. Szt.-András nov. 23. Sátoros vásárok: Január 29, 30, 31. Május 7. Június 4., 5., 6. Augusztus 6, 7, 8. Szeptember 17. November 26, 27, 28. b) Bőjti baromvásárok: A nagy bőjten minden hétfőn, azaz február hó. 12, 19, 26., márczius 5, 12. és 19. c) Havi baromvásárok: 1. Jan. 8. 2. Február 5. 3. Márcz. 5. 4. Április 2. 5. Május 21. 6. Június 18. 7. Július 2. 8. Augusztus 13. 9. Szeptember 3. 10. Október 1. 11. November 5. 12. Deczember 3. A márczius 5-re eső havi baromvásár f. é. július 16-ra áttéteik. Kelt Eperjesen, 1882. évi szeptember hó. Winkler András, városi kapitány.

A véderőről szóló 1868. XI. törvényekik némely szakaszainak módosítása tárgyában október hó 17-én kihirdetett 1882. évi XXXIX. törvényekik jövő hó 1-ső napján lép életbe. Legfontosabb intézkedése, hogy a póttartalékba állandóan beosztott és még annak állományába tartozó hadkötelesek, ide érte azokat is, kik hadmentességi címöknek megszűnése folytán a póttartaléki nyilvántartásból jutottak a póttartalék állományába, felavatandók. E czébből azok folyó 1882. évi november havában a hadkiegészítő kerületi állomásra, vagy a tartózkodási helyükhöz legközelebb eső valamely más avatási állomásra behivatnak és fel fognak eskettetni.

— „A magyar könyvnyomtatás ipar egy gyönyörű képménye került ki Posner K. L. budapesti műintézetéből. Ez a „Szt. István korona-országainak térképe, tekintettel az 1881-ik évi 63. és 64-ik törvényekre,” tervezte Hátsek Ignác, metszette, nyomatta és kiadja Posner K. L. műintézet Budapest. A térkép rendkívül világos ábrázolásban, gyönyörű tiszta nyomásban tünteti föl az egyes megyéket (mindeniket más alapszínben) s a kisebb városok is nagy világos betűkkel vannak megjelölve. Maga a térképészeti munka, illetőleg a rajz is dicséretet érdemel, de mindenképp föltűnő a rajz és a nyomdaipar kivétel, melyhez hasonló hazai könyvnyomtatásunk eddig nem került ki. Ajánljuk e művet a közönség figyelmébe s reméljük, hogy az érdekelt körök e munka láttára be fogják ismerni hogy könyvnyomtatásunk a térképek kiállítását tekintetében bátran mérközhetik a külföldi versenyyel.”

Színház.

Október 28-án, szombaton adatott Csiky Gergelynek várva várt „Kaviar” című, legújabb 3 felvonásos, bohózatos vígjátéka. A darab szerzőnek gyöngébbjei közé tartozik; nevetni persze lehet rajta quantum satis, hanem aztán az is igaz, hogy természetellenes jellem s helyzet is van benne elég. A közönséget folytonos derűtségben tartották Ujváros A. (Piroskai Tivadár gyógyszerész) jó komikus játékaival, továbbá Tarján Erzsébet, ki igen helyes felfogással adta „Lilyt” és Sziklai János mint Barlanghy Achilles, hajóskapitány. Kedves „Mariska” volt — mint rendesen, ha körébe vágó szerepet játszik! — Bodor Etel. Krémer S. (Oszkár), Eszéki Emma (Czilli), Dobó S. (Eduárd) s a „három nővér” játéka, (Kelemenné Termessiné s Ujvárosiné) szintén megfelelt.

Okt
népszim
Bodor E
— es
Eszéki
(Sándor)
azok, kik
nyire-ant
tak igen
lyaman
az igazga
ne fordul
Ked
szalmak
ban a ese
millió.
nak, hogy
kezett m
Sziklai J.
Csü
működése
patkányf
szinre. A
böl van
jelenet; k
lehetnek.
nulva. A
zetü, de e
rette” szó
Sing
esetén a
Hamelnbe
don elszaj
mester 10
nyokat ki
garmester
kell hagy
a város gy
tuk, bizony
ragos heg
Általános
aztán a vá
Reginát, a
tudjuk, m
hegy által
országba
nőül adja
reti a dal
tudhatunk
másik rövid
Wolf Max
az egész
d o r Etel
ki. Általab
rette össze
csinálódva,
Van benne
dátalos mó
szó sinet
nek a töb
hangja és
két, három
polgármeste
a színlapon
Reginát, m
szereplők
szenvetett
már bele s
zönségre ne
Ezt megrov
tona-zeneka
tuk a hete
rettetől.

Es ift
erfreulich, di
Bauernschaft

Pro
Sch
flasch
Fabri
aufw
lunge
werde

Október 29-én, vasárnap György Vilmos gyöngé népsziműve, a „Nótás Kata.“ — A ezimszerepet Bodor Etel kisasszony játszta szépen, szabatosan — csak az ének lett volna egy kissé jobb! — Eszéki Emma kisasszony (Julesa), Kiss Sándor (Sándor) és Sziklai János (Kánya Márton) még azok, kik a gyöngé darab iránti érdeklődést megnyire-annyira fentartották. A szerepek nem voltak igen jól betanulva, ami már több előadás folyamán is észre volt vehető; — intézkedhetnek az igazgató urak, hogy hasonló esetek többé elő ne forduljanak.

Keddén, október 31-én „Egy milliót egy szalmakalapért“ című 3 felv. vígjáték. A darabban a cselekmény gyöngé s hihetetlen helyzet „egy milliót.“ Kiss Sándor (Hafner Tamás), daczára annak, hogy nem neki való szerepet játszott, igyekezett megfelelni. Dicséretre méltóan játszottak: Sziklai L., Ságihy E., Eszéki E. és Ujvárosi A.

Csütörtökön a helybeli katonazenekar közreműködésével az operette-nek elnevezett „Hamelni patkányfogó“ című énekes látványosság került színre. A darab tárgya a német rege-világ köréből van merítve s előfordul benne néhány festői jelenet; kivált a melodramatikus részek hatásosak lehetnek. — természetesen, ha jól be vannak tanulva. A zene nem eredeti s kissé rövid lélekzetű, de elég ügyesen van összeállítva. Az „operette“ szövegéről csak röviden emlékezünk meg.

Singul Hunold, vándordalnok, a ki szükség esetén a patkányokat és egereket is megszelidíti, Hamelnbe éppen jökor jön, hogy a borzasztó módon elszaporodott patkányokat kiirtsa. A polgármester 100 tallérban megalkuszik vele: a patkányokat ki is irtja, de még bele is szeret a polgármester leányába, Reginába, amiért aztán el kell hagyia Hamelnt; száműzik. El is megy, de a város gyermekei is követik, (legalább úgy láttuk, bizonyosan nem merjük állítani), s egy haragos hegy torka betemeti az egész gyerekhadat. Általános gyász a városban, — egy év múlva aztán a vándordalnok visszahozza a gyerekeket és Reginát, aki szintén eltűnt. — hogy honnan, nem tudjuk, mert Singul Hunold szerző állítása szerint hegy által van eltemetve, Reginát pedig Magyarországra hiszi lenni. A polgármester természetesen nélkül adja Reginát Singulnak, mert Regina is szereti a dalnokot, amit szintén csak a darab végén tudhatunk meg egész bizonyosan. Van még egy másik rövidke cselekmény a darabban, Gertrud és Wolf Max szerelme, egy kedves idylli kép, mely az egész darabban a legtöbbet ér, s melyet Bodor Etel kisasszony kedves játéka domborított ki. Általában véve a resultatum az, hogy az operette össze nem függő badarság, mely Berlinben csinálódva, külvárosi bódék számára kassza darab. Van benne egy törsturás, melynek áldozata esodálatos módon gyorsan felépül, s melyről egy árva szó sincs tovább. De hát az áldozat él, ki törődnek a többivel? Nyilván Irma k. a. szép hangja és játéka volt az est legkielegítőbb része, két, három dala kiválóan tetszett. Dobó mint polgármester tetszett; s T a r j a n Erzsébet, aki a színlapon kitett Eszéki Emma helyett játszotta Reginát, meglehetősen adta szerepét. Sajnos, hogy a szereplők legnagyobb része szerep-nemtudásban szenvedett; ez nem oly nagy baj azoknak, akik már bele szoktak az effélékbe, mint inkább a közönségre nézve, mely abba beleszokni nem tud. Ezt megrovás nélkül hagyunk nem lehet. A katonazenekar játéka-hoz szó sem fér. Többet vártunk a hetek óta nagy reklámmal hirdettet operettől.

Unfere Bauern.

Es ist für den patriotisch Gesinnten wenig erfreulich, die Zustände und den Geist, der in der Bauernschaft unseres Comitates herrscht, näher zu

untersuchen. Wer mit ihnen viel verkehrt, wird es, wenn auch mit Bedauern zugeben, daß sie sich als alles Mögliche fühlen nur nicht als Magyaren. Sie nennen den König constant: „Kaiser“ sie fühlen sich scharf geschieden und getrennt von „denen unten“, den „Uhr“, sie beneiden wol jeden unter ihnen, der auch ungrisch sprechen kann, selbst aber machen sie gar keinen neunenswerthen Versuch, die Sprache zu erlernen und trotz aller Bemühungen von löbl. Vereinen ist kaum abzusehn, wie wol die ungrische Sprache unter unserm Landvolk sich verbreiten dürfte. Schwer niedergedrückt von der colossalen Arbeit des Tages leben sie in dumpfen Brüten hin; ihr Gesprächstoff ist der Brautwein und die Habe. Wer Gelegenheit hat ihren Gesprächen im Wirthshause z. B. zuzuhören, der wird über die erstaunliche Armseligkeit derselben sich gar nicht genug verwundern können. Ja selbst die Weigereisten, die in Amerika waren, wissen eigentlich von Allem was sie gesehen nichts zu erzählen. Lobenswerth ist es, daß sehr Viele, namentlich in der jüngeren Generation, schreiben und lesen können. Ihren Boden, ihr Stück Feld lieben sie mit großer Fähigkeit, für das Land als solches fühlen sie gar nichts. In den nuzhlichen Briefen aus America sucht man vergebens nach einem Ausdrucke der Sehnsucht nach dem Vaterlande. Daher ist es auch unzutreffend, wenn man von der allerdings sehr beträchtlichen Emigration, oder richtiger Arbeitsführung nach America eine größere Entfremdung des Bauern befürchtet. Er kommt aus der Fremde mit Bestimmtheit zurück: u. z. als der der er früher war: Ein patriotisch, das Mindeste gesagt, Indifferent.

Ob man das ändern kann? Und wie? Darauf ist schwer, wenn überhaupt zu antworten. Es ist eine alte Beobachtung, daß der Mensch, geneigter dem Inferioren, eine minder ausgebildete Sprache mit Leichtigkeit sich aneignet. Umgekehrt ist es nahezu unmöglich, daß ein geistig beschränkterer Stand, das aus gebildeteren Idiomen eines höheren Standes zu gebrauchen lerne. Und da zeigt sich der große Nachtheil, der in dem Umstande liegt, daß die ungarische Sprache keine Dialecte besitzt. Der Dialect paßt sich den ärmeren, beschränkteren Bedürfnissen mit größerer Leichtigkeit an, als die ausgebildete, uniforme Sprache der höheren Stände. Den ungeheuern Culturvorgang, den darin die deutsche Sprache besitzt — sie, die mit ihren nahe unzähligen Dialecten jeder Sorte Geistesentwicklung entgegenkommt, — er kann nicht geleugnet werden. Freilich ist uns damit wenig geholfen. Wir wollen, und sollen auch nur dies wollen, daß unser Landvolk sich in Gesinnung und Sprache magharisire. Soll dies nun einzig der stillwirkenden Mittel und Wege, dieses Ziel durch Mittel zu erreichen, die innerhalb praktischer Maßnahmen liegen. So könnte die Institution des Militärs, und speciell die Einrichtung der Honvéd Bataillon zur Magharisirung unseres Landvolkes beitragen. Wenn dieses letztere vorzugsweise in ungrische Honvédregimenter eingetheilt, und in ungrische Gegenden stationirt werden würde, so müßte während des dreijährigen Dienstes eine allmähliche Aenderung der rein slavischen Tendenzen erfolgen. Wir sehen es tagtäglich, daß hiesige Bauern, die selbst eine kürzere Zeit in America verweilt, das ungleich schwierigeren englische Idiom nicht übel erlernten. Um wie viel möglicher also die Erlernung einer Sprache, deren Klang doch nicht so sehr fremd, und deren Anwenbarkeit und Nützlichkeit so naheliegend ist!

Damit wollen aber die Mittel, den Geist des Magharenthums zu verbreiten, noch lange nicht erschöpft sein. Die über unserm Landvolk nächst höher stehenden Stände müssen ebenso eingehend berücksichtigt werden. Denn sie, die mit dem Bauernstande vor allen anderen Ständen in fortwährendem Contract stehen, sie wirken auch sehr viel auf ihn ein. Zu diesem Behufe sollten in den Städten und Städtchen unserer Gespannschaft unentgeltliche Curse für ungrische Sprache und Grammatik gehalten werden, wie das in Budapest vielfach geschieht. Die nicht unbeträchtliche Anzahl der Dienenden aus dem

Bauernstande, das Hausgefinde der städtischen Bevölkerung, sie erhielten derart Gelegenheit, mit der Sprache des Landes vertraut zu werden und sie sodann auf's Land hinauszufragen.

So sehr jedes Bestreben schon zu loben ist daß in dieser hochwichtigen Sache sich kundgiebt, so kann man zuletzt doch nicht die Bemerkung unter drücken, daß die Effectuirungen dieser Bestrebungen etwas flau sind. Hoffen wir, daß dies sich geben und daß der Geist echt patriotischer Gesinnung und Sprache auch in unser Landvolk einziehen wird.

Tagesneuigkeiten.

Postaufträge. Das Amtsblatt bringt eine Verordnung des ungar. Handelsministeriums, durch welchen die längst avifirte Einführung von Postaufträgen (Rechnungen, Coupons, Wechsel etc., bis inclusive 200 fl.) im inneren Verkehr von Oesterreich-Ungarn mit 1. November angekündigt wird Diese, den gegenseitigen Geschäftsverkehr sehr erleichternde Verfügung werden wir in unserer nächsten Nummer ausführlicher besprechen.

Der ung. Honvédminister hat sämmtlichen Municipien in einem Rundschreiben bekanntgegeben, daß die Wittwen und Waisen der bei Bewältigung des Aufstandes in Dalmatien gefallenen Soldaten in derselben Weise wie die Hinterbliebenen jener Soldaten, die in Bosnien und in der Herzogovina den Tod gefunden, zu unterstützen sind Demgemäß werden die Wittwen bis zu ihrer abermaligen Vermählung, die verweisten Knaben bis zu ihrem 14. und die Mädchen bis zu ihrem 12. Lebensjahr unterstützt.

Vasuti menetrend.

Eperjes—Kassa és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. regg. — 12 óra délben, — 5 óra 29 p. délután és 9 óra 10 p. este.
Megérkezés Kassára: 7 óra 58 p. regg. — 1 óra 24 p. délután, — 7 óra 24 p. este, — és 10 óra 51 p. este.
Elindulás Kassáról: 6 óra 37 p. reggel, — 12 óra 11 p. délben, — 6 óra este.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután, — 7 óra 41 p. este.

Eperjes—Oderberg és vizont.

Elindulás Eperjesről: 6 óra 3 p. reggel (személynat, Rutkától gyorsvonat).
Megérkezés Iglóra: 9 óra 10 p. regg. — Poprádra 10 óra 9 p. reggel, Rutkára 2 óra délben, Oderbergre 5 óra 28 p. este.
Elindulás Eperjesről: 5 óra 29 p. reggel este.
Megérkezés Iglóra: 9 óra 36 p. este, Poprádra 10 óra 57 p. este, Rutkára 4 óra 31 p. reggel, Oderbergre 9 óra 20 p. reggel.
Elindulás Oderbergől: 11 óra 7 p. reggel délelőt (gyorsvonat Rutkái, azontúl másodrendű vonat).
Megérkezés Rutkára: 2 óra 19 p. délután, Poprádra 6 óra 39 p. délután, Iglóra 8 óra 1 p. este, Eperjesre 11 óra 10 p. este.
Elindulás Oderbergől: 5 óra 48 p. délután.
Megérkezés Rutkára: 9 óra 48 p. este, Poprádra 3 óra 14 p. reggel, Iglóra 4 óra 20 p. reggel, Eperjesre 8 óra 17 p. reggel.

Eperjes—Sátoralja-Ujhely és vizont.

Elindulás Eperjesről: 12 óra délben, — megérkezés Ujhelyre: 7 óra 17 p. este.
Elindulás Ujhelyről: 3 óra 24 p. reggel, — 9 óra 6 p. délelőt.
Megérkezés Eperjesre: 8 óra 17 p. reggel, — 1 óra 53 p. délután.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsoh Lajos.**

Nem hivatalos hirdetések.

Protokollirra

Schutzmarke

K. k. priv. und 12-mal prämiirte
Birchkräuter-Zeltchen
und **Hirschkräuter-Saft.**
wirksamstes Mittel gegen
Husten, Hals- und Brustleiden. 1 Paquet 10 kr. — Saft á 60 kr. und 1 fl. Probe-
flaschen á 20 kr. Einzig allein echt nur von
Frau L. HAIST.
Fabrik: Wien, Mariahilferstrasse 116.
Versandt per Postnachnahme von 2 fl. aufwärts. Depots in allen Apotheken u. Handlungen Oesterreich-Ungarns. Neue Depots werden erreichtet. 10

Kaffee — Thee.

direct aus HAMBURG per Post portofrei incl. Verpackung, wie bekannt in reeller feinschmeckender Waare in Säckchen von 5 Kilo unter Nachnahme. 12 fl. ö. W.

Rio, fein kräftig	3.45
Santos, ausgiebig kräftig	3.60
Cuba, ff. grün kräftig	4.10
Ceylon, blaugrün, kräftig	5.—
Gold-Java, extrafein, milde	5.20
Portorico, delicat, feinschm.	5.40
Perl-Kaffee, hochfein, grün	5.95
Java, grossb., kräft., delic.	5.95
Menado, braun, superfein	6.35
Java, la., hochedel, brillant	7.20
Afr. Perl-Mocca, echt feurig	4.45
Arab, Mocca, echt, edel, feurig	7.20
Besonders beliebte feinschm.	
Stambul-Kaffee-Mischung	4.70
Thee pr. Kilo. Congo ff.	2.30
Souchong, ff.	3.50
Familien-Thee, extraf.	4.—
Tafel-Reis, extraf. pr. 5 Ko.	1.40

Ausführliche Preisliste über Colonialwaaren, Spirituosen u. Delicatessen gratis u. franco: **A. B. Ettliger, Hamburg.**

Guts-Verkauf oder Guts-Tausch.

Das dem Herrn Arthur von Wieland gehörige

Landgut „Sassova“

im Sároszer Comitae, unweit der Stadt Bartfeld gelegen, bestehend aus Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, 4 Katastral-Joch Gartengrund, 169 Katastral-Joch Aeckern und Wiesen, endlich 297 Katastral-Joch zum grossen Theil schlagbarem Walde. ist aus freier Hand zu verkaufen.

Dasselbe kann aber auch gegen einen im Zipser oder im Abaujvárer Comitae gelegenen Besitz — falls der letztere sich in der Nähe der anderen Besitzungen des Herrn Arthur von Wieland befindet — ungetauscht werden.

Näheres beim Eigenthümer oder bei dem Gefertigten.

Moritz Kermeszky,
Advocat in Leutschau.

Kaffee.

Reisende oder Agenten, welche Gastwirthe, Gutsbesitzer und feine Private besuchen, können Kaffee gegen gute Provision mit bekommen. Offerte sub A. 7503. befördert Adolf Steiner in Hamburg.

FIGYELMEZTETÉS.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósorszeszkészítményem — kelendőségénél fogva — sok utazónak lévén az utóbbi időben kitéve elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén az egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:
csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benu-lások stb. stb. ellen, Fogtisztító szerül is igen ajánlható, s mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajdegek erősítésére a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.
Ara egy nagy üveggel 50 kr., egy kisebb üveggel 40 kr. Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizománysáma névsorával ellátva, minden üvegehez ingyen mellékeltek.

Védjegy 419. és 420. szám. **BRÁZAY KÁLMÁN,**
Budapest, IV., Múzeum-körút 23. sz.
Raktár Eperjesen: Oszvald Dániel, Gallitsik J. V. Holemia
L. Linkesch Károly.

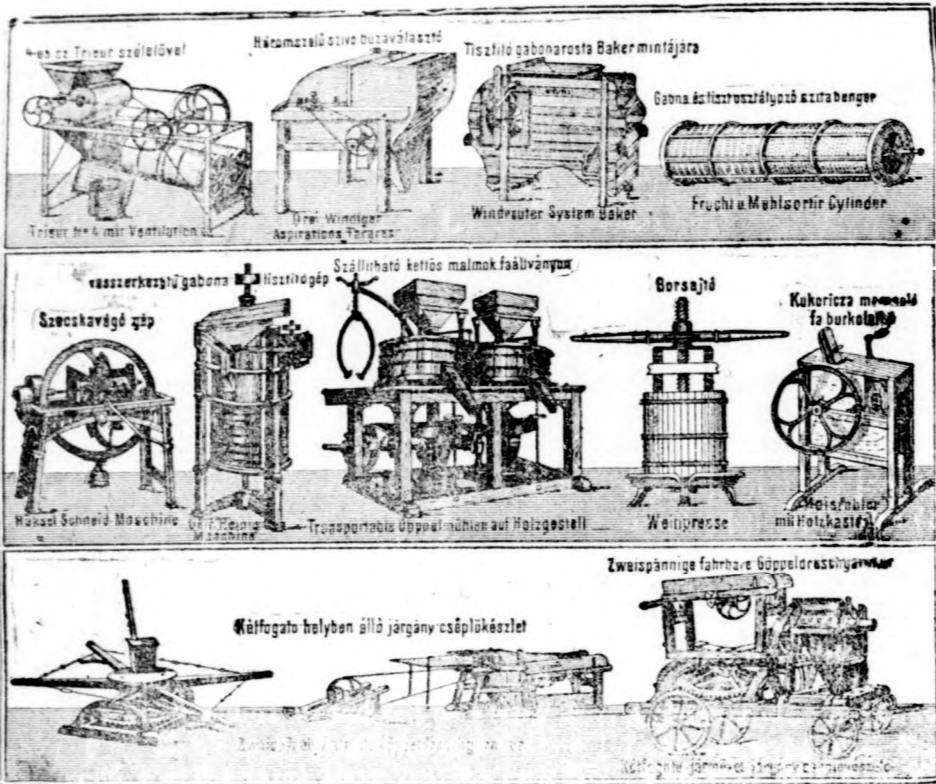
GUTJAHR és MÜLLER Budapest.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár,

(ezelőtt Brogle J. és Müller.)

a Margithid közelében

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára:

Járgány-csőplőgépek,
Szelelőrosták,
Kukuricza-morzsolók,
Szecekvágók,
Borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok,
Malom trieurhengerek,
Gabona osztályozó hengerek,
Koptatógépek,
Daraválasztógépek,
Tarárok, Detacherök.

Malomalkatrészek u. m.:

Transmissiók,
Szikkerekek.
Rostalemezek:
Csöplőgéprosták,
Liszthengersziták,
Koptató-lemezek,
Ráspoly-lemezek, stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Gyári raktár és képviselőség: Eperjesen: LUCHS EDE. urnál.

HIVATALOS ROVAT.

213. sz. 1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti kir. törvényszék 19793. számú végzése által Friedmann Róza bpesti lakos végrehajtató javára br. Luzsénszky József u. s. társa ellen 1000 frt tőke követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2812 frtra becsült különféle házi butor, tajt pipák, fegyverek és könyvekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2862. sz. 1882. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagysaáron leendő eszközölésére 1882-ik év november hó 22-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Eperjesen, 1882. évi október hó 31. napján.

Prescsák József, s. k. kir. bir. végrehajtó.

1231. sz.

1-3

Árlejtési hirdetmény.

Az alant írott főbányahivatal 1883. évi szükségletére szállítandó következő termény- és anyag-szerek beszerzésére nézve ezennel árlejtés hirdettetik.

1. sz. 300 hekt. buza, melynek hektoliterenként 74 kgr. súlylyal kell birnia.
2. sz. 560 hekt. rozs, hektoliterenként 71 kgr. súlylyal.
3. sz. 730 hekt. zab, hektoliterenként 43 kgr. súlylyal.

4. sz. 584 mmásza lószéna,
5. sz. 110 „ zsupszalma,
6. sz. 70 „ álomszalma,
7. sz. 100 kilogramm gépolaj,
8. sz. 740 „ repceolaj,
9. sz. 1800 „ petroleum,
10. sz. 80 „ faggyu,
11. sz. 130 kgr. háj, mely cikkek egyenlő részletben és pedig 1883. évi február, május, augusztus és november 1-éig felállítandók, azon kikötéssel, hogy szükség esetében a vállalkozó a jelenleg követelt értékpapírban csatolandó, az el nem fogadott ajánlatokhoz esatolt bánatpénz az illetőknek azonnal vissza fog adatni.

Az ajánlatok elfogadására 1882. év november hó 23-án reggeli 9 óra tüzetik ki.

A zárt ajánlatok 50 kros bélyeggel és bánatpénzül az ajánlott összegnek 10%-val látandók el. A bánatpénz készpénzben vagy a szabályoknak megfelelő értékpapírban csatolandó, az el nem fogadott ajánlatokhoz esatolt bánatpénz az illetőknek azonnal vissza fog adatni.

Az ajánlatba az ajánlat tevő köteles kitenni, hogy a szállítás feltételeit ösmeri, s hogy azoknak magát minden tekintetben aláveti, az ajánlott összeg szám és szószerint kiírandó, valamint az is, hogy ajánlattevő a szállítást hektoliter és kilogramok szerint eszközölné.

Az akként szerkesztett zárt ajánlatok csakis a fentebb kített nap reggeli 9 óráig fogadtnak

el, a később beadott ajánlatok visszautasítatnak, egyáltalában utóajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A szállítás részletes feltételei, az árlejtést tartó hivatal helyiségben minden nap reggel 9 óratól delután 5 óráig megtekinthetők.

Szóvárt, 1882. év október 27.

Magy. kir. főbánya hivatal Szóvárt.

1997. tksz. 1882.

Hirdetmény.

Bártfai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kotrados Mihály káptalani helynök mint az eperjesi egyház megyei kegyes alapítványok főgondnoka, eperjesi lakos, végrehajtónak, néhai Kendrovsky Alajos örökösei végrehajtást szenvedettek elleni 545 frt 50 kr. és járuléka iránti árverési ügyében.

1. Elárvereztetik a felső-mirossói 30. számú tjkönyvben foglalt 2/8 urb. telek.

2. Kikiáltási ár 545 frt 50 kr.

3. Az árverés Felső-Mirossón a községi bíró házában 1883. évi január 10-kén délelőtt 10 órakor megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 54 frt 55 krt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár két egyenlő részletben és pedig 1-ső részlet harminez, 2-ik hatvan nap alatt, a leütés napjától számítva 6% kamatokkal a bártfai kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletben beszámíttatván.

6. A feltételek alólírt hatóságnál és Felső-Mirossó község bírójánál betekintheők.

Kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóság Bártfán 1882. évi október hó 6-ik napján.

Schleiminger, s. k. kir. járásbíró.